

{datsopic id=122 align=left}Kısmet olursa bir, iki güne kadar La Luz'dan ayrılıyoruz. Bu kalabalık limanda epey uzun kaldık ve biraz da sıkıldık. Burada yapılacak işlerimiz vardı. En önemlisi de teknedeki SSB radyoyu hava durumu almada ve haberleşmede kullanabilecek hale getirmektir. Epey bir uğraştan sonra SSB radyo vericimiz bu işlere uygun hale geldi.

Tabii bunlar öyle çabucak olmadı. Önce gereken parayı bulmak gerekti. Daha önce de yazdığım gibi aile desteğiyle işin bu kısmını hallettik. Arkasından pek fazla anlamadığımız teknik kısımlara geçtik. Teknenin içine yeni bir elektrik ve anten tesisatı döşenmesi gerekiyordu. Bu işleri kendisiyle anlaştığımız Alman mühendis Alfred yapacaktı. Daha doğrusu biz öyle sanıyorduk. Botla beraberce tekneye geldiğimizde, onun yapacağını sandığımız bu işleri bizim yapacağımız ortaya çıktı! Alfred'den Hakan Öge bahsetmişti. Dünya seyahatine çıktığı teknesinin SSB işlerini yıllar önce ona yaptırdığını söylemişti. Ancak artık iyice yaşlanan Alman mühendis aksi bir ihtiyar olmuş. 70 küsur yaşının verdiği yavaşlığa 120 kiloluk cüssesinin de eklenmesiyle zor hareket eden Alfred, teknedeki masanın başında oturup neyi nasıl yapmam gerektiğini tarif ederken bir yandan da bir çocuk gibi beni azarlayıp durdu.

{datsopic id=227 align=left}Çalışmalarımız sürerken bir sürü aksilikle karşılaştık. Önce Türkiye'den aldığımız anten ayarlayıcısının bu işe uygun olmadığı anlaşıldı. Daha sonra herkes gibi bizim de anten olarak kullandığımız kıç İstralya Alfred'in hoşuna gitmedi. Biz sanki anten işinde çalışıyorduk gibi, "Bu anten iş görmez, yeni anten takın," diye kestirip attı. Ancak yeni bir antene 500 Avro veremeyeceğimizi anlayınca, galiba halimize acıdı ve insafa gelip 7 metre uzunluğundaki bir balık tutma kamışını nasıl anten haline sokacağımızı tarif etti.

Bu arada Paktor 3 modem vericiye bağlanmış, çalışma programları teknedeki diz üstü bilgisayarlarıyla uyumlu hale getirilmişti. Ancak Sibel'in bilgisayarını aniden kapandı ve çalışmaz oldu (bu duruma 'bilgisayar çöktü' deniyordu). Çöken bilgisayarını civardaki denizci arkadaşlarımız tamir edip, ayağa kaldırmaya çalıştılar, ama bunun bir faydası olmadı. Hatta sık, sık açıp durdukları arka kapağını bir keresinde tam kapatmadıkları için yarısı dışarıda kalan bir vida, yemek masasının üzerini boydan boya çizdi.

{datsopic id=235 align=left}Tüm bu aksilikleri halletmek epey zamanımızı aldı, ama sonunda mutlu sona ulaştık. Nihayet sistem başında Alfred varken çalışmaya başladı. Ancak o gidince çalışmıyordu. Kızacağımı bildiğim için bu sorundan kendisine bahsetmedim, "O çalıştırdığına göre, elbet biz de başarırız..." diye düşündüm. Daha sonra SailMail denilen bir haberleşme sistemine abone olduk.

Evet sevgili dostlar, artık biz de gayetle moderen olduk. Bundan sonra ıssız koylarda, açık denizde, hatta okyanusun ortasında dahi (tabii teorik olarak) hava durumuna bakabileceğiz, e-posta yollayıp alabileceğiz. Zaten Uzaklar II'deki tek eksiklerimiz buydu, çok şükür o da

tamamlandı!